

en eneste krone, medmindre det er bevisligt, at der findes udgifter.

Det håber jeg meget ministeren vil være sikker i, for ellers bliver det her jo bare et forslag om et ekstra bloktilskud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om at give Tibet taleret i FN.

Af Bent Hindrup Andersen (EL), Kristen Touborg (SF) og Otto Steenholdt (V).
(Fremsat 7/11 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Den 15. maj havde jeg, som det vil være kendt, en samtale med Dalai Lama. Jeg gav herunder udtryk for, at regeringen ikke ville kunne støtte et forslag af den type, som vi behandler i dag. Jeg understregede, at et forslag om taleret til Tibet næppe kunne vedtages i FN, og at man ved fremsættelse af et sådant forslag risikerede et tilbageslag i dialogen med Kina.

Det, Dalai Lama lagde vægt på under samtalen, var, at det internationale samfunds dialog med Kina skulle fortsættes. Jeg forsikrede om, at den danske regering fortsat ville støtte denne linje såvel bilateralt som inden for EU og FN, herunder i FN's Menneskerettighedskommission.

Regeringen agter at videreføre sin hidtidige linje og finder ikke, at det fremsatte beslutningsforslag vil tjene til at fremme tibetanernes sag. Jeg fik indtryk af under min samtale med Dalai Lama, at det var et synspunkt, han havde forståelse for.

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Der har jo været en del diskussion om, hvad det egentlig var, tibetanerne ønskede selv. Og der har været en del polemik i pressen. Der har været nogle relativt klare udsagn, og så har der været nogle udsagn, som sagde, at det ville være at overhale Tibet indenom i deres politik og deres forhandlingsposition.

Og det er selvfølgelig klart, at når vi tager et initiativ som dette her, så er det for at støtte sagen. Og for en sikkerheds skyld gjorde jeg mig den ulejlighed at sende et brev til Indien, til Dalai Lamas kontor, for at høre, hvad de mener om spørgsmålet. Samtidig har jeg givet sekretærerne og finansministeren vores beslutningsforslag med hjem, så de har været godt orienteret om, hvad det går ud på, og hvorfor vi fremsætter det.

Jeg har i dag modtaget en fax fra Indien, som giver en ret klar stillingtagen. Det er en klar udtalelse fra Dalai Lamas officielle informationskontor. Jeg har ikke villet forsøge at oversætte den til dansk, for det kan være vigtigt, at det bliver oversat på den rigtige måde, og derfor afleverer jeg det til Udenrigsministeriet, både det brev, jeg har sendt, og den følgeskrivelse, jeg har fået, så der i hvert fald i den anledning ingen tvivl bliver om, hvad der står i brevet.

Jeg vil så prøve på sådan gebrokkent dansk at læse op, hvad det indeholder. Det kan ikke nås? . . .

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg kan se, at der snart er gået to minutter.

Bent Hindrup Andersen (EL):

O.k., så må jeg bede om en kort bemærkning om ganske kort tid igen.

Anden næstformand (Henning Grove):
Det kan jo også nås i ordførertalen.